

N:o 172.

Af herr **L. J. Jansson** i Djursätra, *i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till ny förordning angående beviljning af fast egendom samt af inkomst.*

I Kongl. Maj:ts proposition n:o 29 till innevarande Riksdag med förslag till ny förordning angående beviljning af fast egendom samt af inkomst förekomma i § 74 bestämmelser rörande de medel, som af Kongl. Maj:t föreslagits att utgå till bestridande af arfvoden och kostnader samt rese- och traktamentsersättningar m. m. i och för taxeringsförrättningar, hvilka bestämmelser synas mig vara af den beskaffenhet, att den kongl. propositionen i denna del icke bör oförändrad bifallas, enär de deri omnämnda kostnaderna till sina belopp torde böra och kunna till förmån för statsverket nedsättas.

Visserligen har pröfningsnämnden sedan flera år till bestridande af ifrågavarande omkostnader varit berättigad att utanordna tre procent af de första 100,000 kronor, hvartill länets hela beviljningssumma uppgått, och två procent af derpå följande 50,000 kronor samt en procent af allt hvad beviljningssumman öfverstigit 150,000 kronor; men om ock dessa anslag före år 1893 kunnat anses stå i någorlunda rimligt förhållande till de med taxeringsförrättningarna förenade besvär och omkostnader, ställer sig likväl saken numera betydligt annorlunda, sedan vid 1892 års urtima riksdag beslutats, att beviljningen för jordbruksfastighet från och med 1893 skulle utgå med dubbelt så högt belopp, som för sådan fastighet förut hade erlagts.

Bih. till Riksd. Prot. 1897. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 57 Häft. (N:o 172.)

I följd af detta beslut har inkomsten af bevillningen för jordbruksfastighet, hvilken bevillning för år 1892 uppgick till 661,887 kronor, ökats så, att densamma för år 1896 utgjorde 1,368,661 kronor; och om, såsom sig bör, uppgiften utsträcker till bevillning af fast egendom samt af inkomst för hela riket, med undantag af Stockholms stad, för hvilken särskilda bestämmelser uti ifrågavarande hänseende äro gällande, framgår, att densamma för år 1892 uppgått till 3,482,434 kronor och för år 1896 till 4,672,581 kronor.

Då under samma tid någon afsevärd tillökning i taxeringsmyndigheternas omkostnader och besvär icke lär hafva uppkommit, ej heller någon anledning att åt dessa myndigheter bereda högre anslag, än hvad som för ändamålet utgick före 1893, lär förefinnas, och då dessutom sistlidna årets Riksdag, uppå derom väckt fråga, nedsatte ifrågavarande arfvodes belopp för Stockholms stad, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta sådan ändring i 74 § 1 mom. af Kongl. Maj:ts förslag till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, att, beträffande den åt hvarje pröfningsnämnd, med undantag af Stockholms stads medgifna rätt att för vissa i samma § och moment uppgifna kostnader och besvär använda och fördela härför erforderligt belopp, detta må utgå med högst två, procent af de första 100,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma för året uppgår, och med en procent af allt hvad bevillningssumman öfverstiger 100,000 kronor.

Stockholm den 27 mars 1897.

L. J. Jansson.